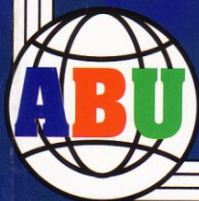

Fərrux Rüstəmov

Akademik
Hüseyn Əhmədov
və yetirmələri

Akademik Hüseyn Əhmədov mənim elmi rəhbərim təyin ediləndə, doğrusu, bir qədər narahatlıq hissi keçirirdim. Pedaqoji elmimizdə öz dəsti-xətti ilə seçilən, kifayət qədər nüfuzlu alimlər yetişdirmiş, sanballı əsərlərin müəllifi, yalnız Azərbaycanda deyil, keçmiş Sovetlər Birliyində böyük hörmət və söz sahibi olan bir elmi rəhbərlə necə dil tapacağıma şübhə ilə yanaşırdım. Üstəlik, dissertasiyanın da rəsmi dairələrdə ciddi ayrışdırılıya məruz qalan, cəmiyyətin müəyyən təbəqələrində ögey münasibət bəslənilən və ümumiyyətlə, cəmiyyətdə birmənalı qarşılanmayan, mübahisəli bir problemə həsr olunması bu şübhələrimi daha da ciddiləşdirirdi.

Lakin elə ilk görüşümüzə, özümün özüm üçün yaratdığım bu süni psixoloji məqamlar yox oldu. Məni sanki çoxdan tanıyırmış kimi qəbul etdi. Hə, cavan oğlan, planların nədir, elədiyiniz və eləmək istədiklərin haqqında danış görüm,- deyərək səmimi söhbətə meydan açdı.

Söhbət əsnasında akademik Hüseyn Əhmədovun özəl ali təhsilə münasibətini gördükcə, onun özəl ali məktəblər haqqında ürəkaçan obyektiv fikirlərini eşitdikcə, onsuz da əsassız olan şübhələrim alt-üst olur, artıq əvvəlki fikirlərimin əksinə olaraq, bəxtimin gətirdiyini görür, sevinirdim. Bundan sonra elmi rəhbərimlə tez-tez görüşməyə başladım. Hər görüşümüzə mənə diqqətlə qulaq asır, sonda öz tövsiyə və təkliflərini söyləyirdi. Onunla keçirdiyim təqribən hər yarım saatlıq bir görüşdə sanki qarşıdakı 3-4 aylıq bir dövrün planını cızırdı. Bu mənada akademik Hüseyn Əhmədovla işləmək çox asan, xoş və məhsuldar olurdu.

Akademik Hüseyn Əhmədov kimi alimlərin, səmimi, xeyirxah elmi rəhbərlərin varlığında hələ uzun illər Azərbaycan pedaqogikasında yeni-yeni gənc alimlərin yetişəcəyinə heç şübhə etmirəm.

dos. İ saxan İ saxanlı